

UTRINKI

Glasilo Bolnišnične šole OŠ Ledina

Šolsko leto 2016/2017

BOLNIŠNIČNA
ŠOLA

Čarobni svet poezije

Tudi letos se razprostira pred nami bolnišnični šolski časopis Utrinki, ki je tematsko naravnano.

Pesmi, napisane izpod najrazličnejših rok ... Nekatere so nastale od veselja, druge od žalosti, tretje pa kar tako. A pomembno je, da so vse vzniknile iz srca.

Pesmi so zelo dober način izražanja, saj lahko iz sebe izlijemo vsa svoja čustva, kar pa so storili tudi letošnji avtorji. Pred nami je dragocena zbirka veselih, razigranih, turobnih, živahnih, pisanih in sladkih kitic ... preprostih, tihih, vpijočih, zaljubljenih, ki pa se med seboj povezujejo, dopolnjujejo, kakor to navadno počnemo tudi ljudje. Vsaka pesem ima svoj značaj, svojo zgodbo, zato si vsak bralec lahko izbere svojo, najljubšo, najboljšo.

Vsak posameznik zaznava pesem drugače, res pa je, da je med dobrimi najboljšo težko izbrati. To smo okusili tudi na kulturnem dnevu, ko smo se preizkusili v opravljanju uredniškega poklica in presojali kvaliteto pesmi za objavo na teh časopisnih straneh. In resda smo ugotovili, da so naši vrstniki, ki so od začetka šolskega leta pa vse do sedaj ležali v bolnišnici, res dobri pesniki.

Da pa lahko začutimo ta čarobni svet poezije, pa se moramo zahvaliti prav avtorjem, ki so v pisanje vložili veliko truda.

Prepustimo se torej njihovim pesniškim vrsticam, njihovemu čustvovanju. Zaplavajmo v svet poezije!

Amalija, 8. razred

UTRINKI – glasilo otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v Bolnišnično šolo OŠ Ledina.

- Šolsko leto: 2016/17
- Vodja projekta: Manja Žugman
- Oblikovanje: Tina Žvab
- Naslovnica: Vid, 9. razred

Pri projektu so sodelovali učenci in učitelji Bolnišničnih šolskih oddelkov OŠ Ledina.

Iskrena hvala učenkam in učencem, ki so s svojimi prispevki utrnili Utrinke, ter učiteljicam, učiteljema Bolnišnične šole, ki so jih pri tem spodbujali in jim pomagali.

Živali

Ene so majhne, druge velike,
doma imamo papige barvite.

Mačke, ribe in psi.

Vse ponori!

Po hiši puščajo številne sledi.

Mama zakriči: »Zdaj v hiši spet smrdi!«

Žiga, 9. razred

Vse o nogometu

Sem dober nogometaš,
moj klub je prvoligaš.

Branim žogo

in te pogledam strogo.

Se zabavam,

ko te preigravam.

Streljam na gol!

Trener se zadovoljen usede na stol.

Žiga, 4. razred

Mark, 2. razred

Jan

Dvojček bratec Jan
je junak prav vsaki dan.
S šahom se ukvarja
in se hitro pogovarja.

Rad doma v računalnik gleda,
saj na njem je abeceda.
Račune stresa iz rokava
in takrat je v hiša zabava prava.

Jaz se mu samo smejim,
včasih pa ga prehitim.
Takrat vesel sem jaz zelo,
Jan pa zadirčen prav tako.

Nino, 2. razred

Jan, 4. razred

Svet, v katerem želim živeti

Želim v svetu živeti,
mir imeti,
da mi dolgčas ne bi bilo
in vedno samo lepo.

Neža, 8. razred

Buča

Buča, buča, grozna buča,
strašne imaš oči,
buča, buča, grozna buča,
name kar renči.
O, ti, buča, strašna buča,
ali se mi smeji?

Gašper, 7 let

Katarina, 9. razred

Knjiga

V knjigi veliko dogaja se,
glavni junak na koncu smeje se.

Knjige, majhne in velike,
vse imajo črke, pike in slike.

Veronika, 8 let

Blažka, 9. razred

Koledar

Božič tukaj je,
darila pod smreko so
in svetlikajo se.
Februarja pa maškare
so že pripravljene.
Marec že prišel je
in cvetje prebuja se.
April se naslednji zvrsti
in s šalami nam dneve popestri.
Maj nas s počitnicami razvaja,
da nam šola ne nagaja.
Junij prišel je
in pouk konča se.

Julija uživamo
in v morju čofotamo.
Avgusta pa že priprave
na novo šolsko leto imamo.
September šolska vrata odpre
in znova pokliče me.
Oktobra je noč čarovnic
in čas počitnic.
November žalosten je,
saj na umrle spominjamo se.
December tukaj je
in sneg pada že.
Novo leto pa darila podari
in človek že v novi čas hiti.

Anika, 9 let

Tinkara, 8. razred

Noč čarovnic

Noč čarovnic že drvi,
mi bojimo se vsi.
Buče izrezujemo,
pajke izdelujemo.
Sveče gorijo,
buče strašijo.

Čarovnice pa na metlah
okrog nas hitijo in
duhovom naročijo,
naj ljudi strašijo.

Leon, 8. razred

Čarovnice

Noč čarovnic se začne,
ko zombiji hode,
čarovnice lete,
se sveče prižge.

Duhovi že letijo v vas,
da zbudijo nas.

Vse bo strah do kosti
in bodo tudi najbolj pogumni ušli.

To bo dolga, strašna noč,
zato hitro izrežimo buče,
da mi vsi do kosti
prestrašimo naše duhove
in strahove.

Jan, 6. razred

Neja, 2. letnik

Pesem leta

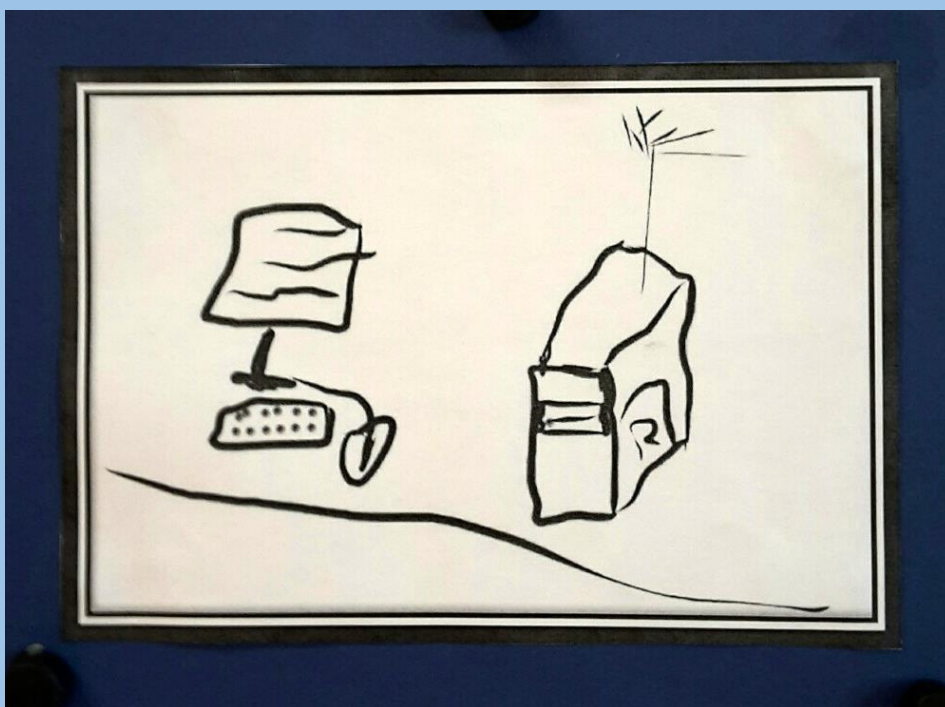
Sreča me je zapustila
in me razžalostila.
Šola me je razvedrila,
ker mi fliper je ponudila.
Izdelal sem tudi gumb za srečo,
žalost pa poslal v ječo.

Jaša, 5. razred, Anej in Luka, 7. razred

Računalnik

Z igrkami si krajšam čas,
na spletu poiščem kak nov obraz.
Pridno si stvari shranjujem,
prostor na disku zapolnjujem.
Dobro grafično kartico potrebujem,
da lahko slike obdelujem.
Glasbo na youtu bu poslušam,
svoje animacije ustvariti poskušam.

Anej, 7. razred

Anej, 7. razred

Mačka

Mačka pleza na drevo,
le kaj tam zgoraj našla bo?
Za mišjo obrača oči,
po dvorišču se rada podi.

Jaša, 10 let

Barve

Življenje je kot prazno platno,
nestrpno čaka barvo žlahtno.
Paleta, čopič zavihtimo,
v čarobne odtenke se potopimo.
Včasih nastane slika topla in sijoča,
mestoma hladnejše tone sporoča.
Tako vesolje barv slika nam naravo,
zelena, modra, bela, rdeča – izberite
svojo pravo.

Tina, učiteljica likovne umetnosti

Voni, 9. razred

Bolnišnica

V bolnišnični vrtec hodijo bolni malčki,
ki niso večji kakor palčki,
v bolnišnično šolo pa otroci veliki,
kako so veliki, se vidi na sliki.

Tam imajo učilnico in igralnico,
veliko iger in igrače,
za vse velike in male razgrajače.

Malčke zabavajo vzgojiteljice,
velike otroke pa učijo prijazne učiteljice.

Na nevrološkem oddelku sta učiteljici Tina in Manja,
tukaj je tudi vzgojitelj Andrej,
pesmi je konec, lepo se imej!

Andrej, vzgojitelj

Pilot

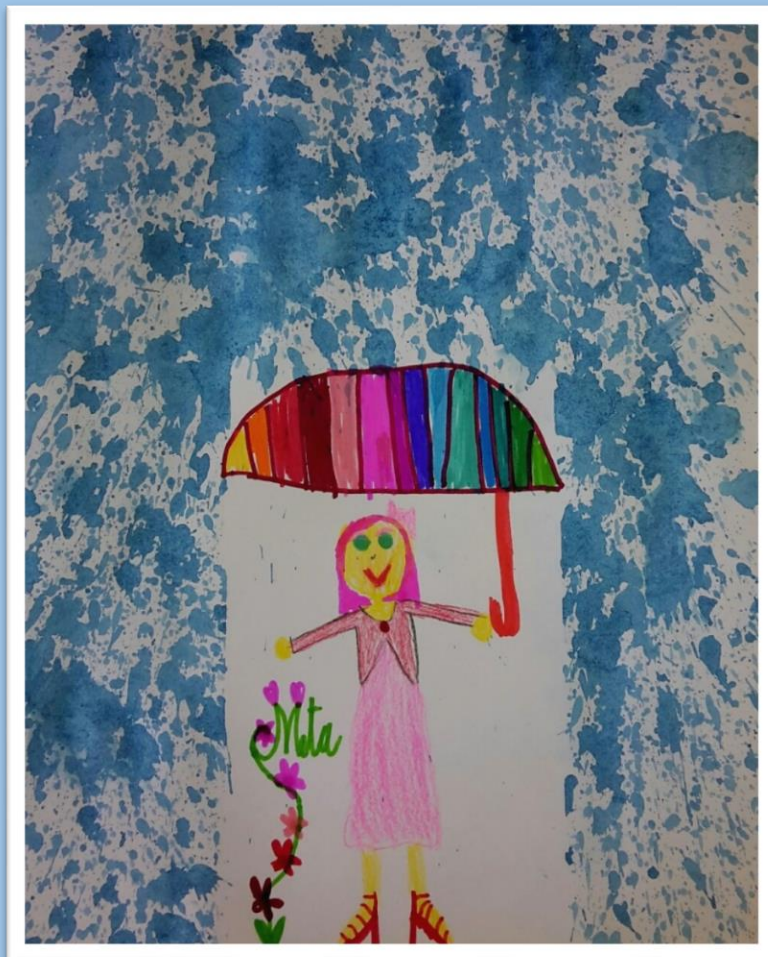
Ko krila švignejo v nebo,
naj ti ne bo slabo,
pilot bo našel pravo pot,
na cilj prispel boš brez nezgod.

Jan, 3. letnik

Dež

Zjutraj dež iz oblakov je padel
in me nepripravljeno napadel.
V roke vzela sem dežnik
in se na sprehod odpravila slabemu
vremenu navpik.

Ajda, 16 let

Meta, 4. razred

Medo

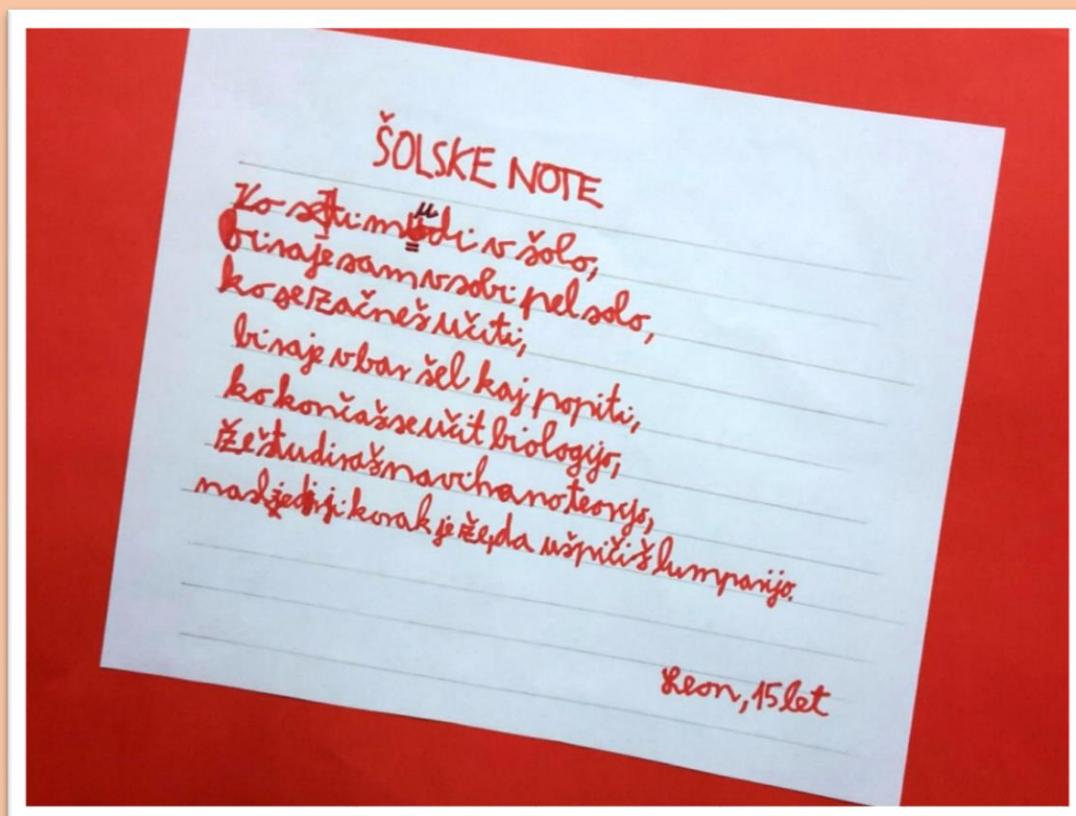
Plišast medo se igra,
z malo punčko klepeta,
v objemu puhastem
se prebudi v sanjah pravljinih ljudi.

Tinkara, 13 let

Violina

Violina je zahtevna za igranje,
a prijetna za poslušanje.
Prst po njenem vratu poskakuje,
lok pa po strunah njenih potuje.

Veronika, učiteljica angleščine

Sonce

Zjutraj žarke nam poklanja,
zvečer se za gorami sklanja.

Poleti cel dan prebedi,
pozimi že pred nami zatisne oči.

Manja, učiteljica slovenščine

Zemlja

Zemlja skozi vesolje potuje
in življenjsko pot človeku izrisuje.

Voda s kopnom se menjuje,
življenje človeku predaja.

Iz vode življenje prihaja,
človek po kopnem se sprehaja.

Mirsad, učitelj geografije in zgodovine

Haiku 1

Skok skozi neskončnost.

Misel o misli sami.

Trepetamo vsi.

Vid, 16 let

Haiku 2

Potek življenja.

Začetek, a konca ni.

Prava zmešnjava.

Vid, 16 let

Haiku 3

Lahen piš vetra.

Tleč plamen brž ugasne.

Iskre, želje ni.

Vid, 16 let

Jesen

Sonček žari, ptiček žvrgoli,
jesen prebuja se v temi.

Noč in dan jesen bedi,
tudi ko ima preveč skrbi.

Jesen se že utruji,
vse storila je za
očke utrujene.

Jesen odhaja spat,
zima že diši,
jesen pa sladko spi.

Anamarija, 7. razred

Na drevesih

Listje na drevesih
v zraku plapola.

Listje na drevesih
pada zdaj na tla.

A jaz sem le en
list med mnogimi drevesi,

zato mi povej,
če se me sploh opazi.

Ptice na drevesih
pojejo z naravo.

Ptice na drevesih
vso svobodo imajo.

Tudi jaz bila bi ptica,
da lahko bi letela,

zato mi povej,
kje so moja krila.

Plodovi na drevesih
vso občudovanje dobijo.

Tudi jaz bila bi plod,
da bila bi močna in lepa,
zato mi povej, če sem tega
sploh vredna.

Pia Lara, dijakinja

Žoga

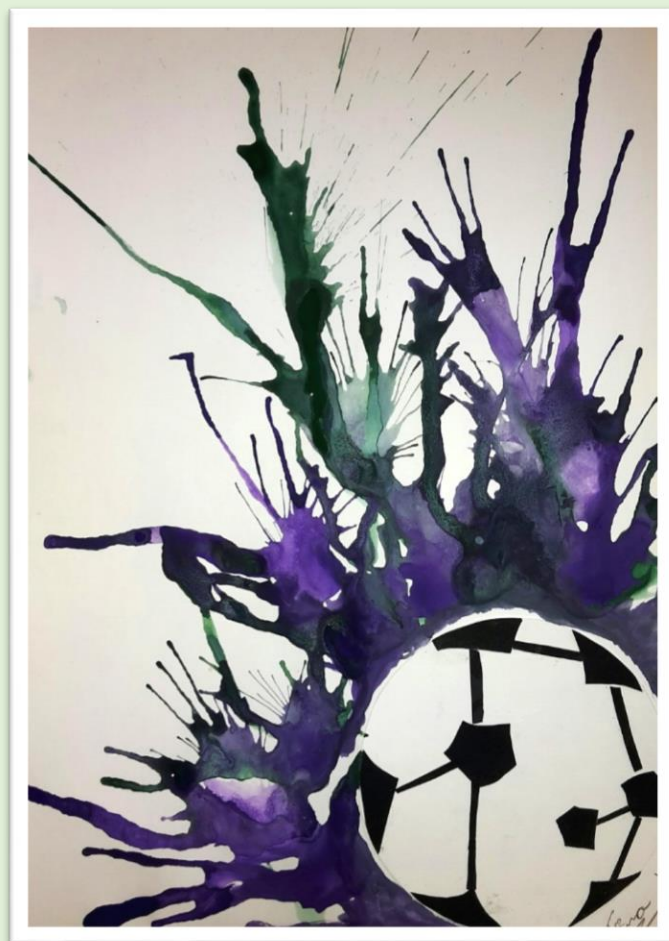
Žoga lepa odvzame ti skrbi,
zabavna igra na pomoč prihiti,
nogomet že igramo vsi
in vsak izmed nas se veseli.

Domenic, 7. razred

Lepilo

Lepilo v rumeni tubi je skrito,
le po kapljicah na plano prihaja,
v zvezek lepi papir in druge stvari,
da učnih listov ne izgubimo mi.

Anisa, 7. razred

Tina, 6. razred

Samozavest

Samozavest je pomembna beseda,
ki spodbudi človeka do ljubezni in
smeha.

Vendar kaj je smeh?

Smeh je, ko se ti usta razširijo do ušes
in včasih tudi čez.

Elmedina, 9. razred, in Tia, 7. razred

Ljubezen

Ljubezen je bolezen,
za katero sem hvaležen.

Ta ljubezen prinese to, da sem srečen,
tečen in več en.

Zelo sem vesel, ker imam nekoga,
ki me rad ima in me veliko uboga.

Ponosen sem lahko, da bo ob meni
končno nekdo,
ko najtežje mi bo.

Ker imam to srečo v pesti,
imam lepše misli v svoji zavesti.

Elmedina, 9. razred, in Tia, 7. razred

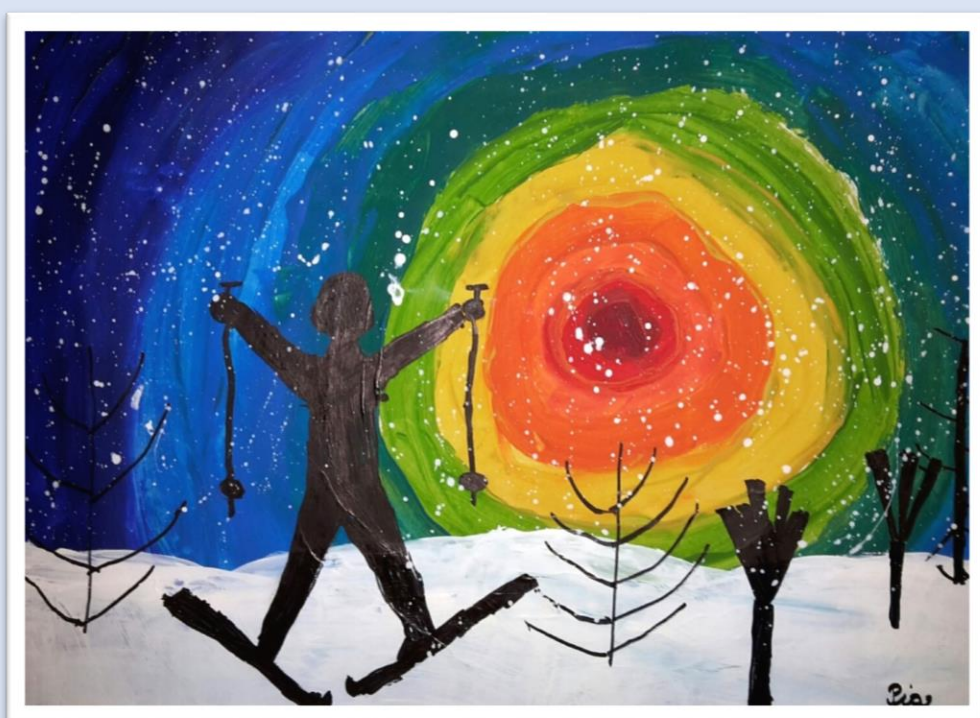

Lija, 1. razred

Pesem za Tino

Tina, ti najboljša
smučarka si.
Po strminah hitiš
in nobene medalje iz rok ne izpustiš.
Lepa in vitka si,
tudi poguma ne manjka ti.
V smučanju te pogrešali bomo vsi,
a zdaj v novinarstvu se boš preizkusila ti.
Mogoče tudi učiteljica boš postala
in otroke razveseljevala.

Pia, 4. razred, in Inas, 5. razred

Pia, 4. razred

V šoli

V šoli pridno se učimo,
da same lepe ocene dobimo.
Najraje pa doma igram klavir,
ker imam mir.

Pia, 4. razred

Snežinke

Snežinke padajo z neba.
Pobelile so naše kraje,
vasi in še ograje.
Povejo nam,
da je zima tu
in da jesen je odšla.
Otroci že skačejo zunaj po snegu
in kepe valijo se že po bregu.

Anja, 4. razred

Nejc, 6. razred

Nogomet

Najboljši nogometaš je tisti,

ki dobro teka in igra.

Žogo v gol nabije

in se izza mreže skrije.

Nogometaši tekajo po travi zeleni,

zmeraj lepo pokošeni.

Trenirajo po več ur na dan,

zato njihov dan nikoli ni zaspan.

Inas, 5. razred

Košarka

Košarka šport je pravi,

a ne igra se na travi.

V telovadnici ga igramo,

na treningih garamo.

Žogo si podajamo,

proti cilju hitimo,

da točko za met na koš dobimo.

Matija, 4. razred

Matija, 6. razred

Akrobatika

Fantje jo sicer radi imajo,
vendar akrobatiko tudi dekleta
dobro obvladati znajo.
Za akrobatiko ravnotežje potrebujemo,
hlače in majico oblečemo ter superge
obujemo.
Na blazinah salte naredimo
in redno mišice krepimo.
Tudi levjega vam pokažemo,
saj radi se izkažemo.

Tina, 6. razred

Ura

Ko Marko zaspi,
ga zjutraj za šolo ura zbudi.
Po številčnici kazalci hitijo
in od zajtrka do večerje drvijo.
Včasih tudi prehiteva
ali pa stoji,
če v njej baterije ni.

Aljaž, 7. razred

Enej, 2. razred

Jesenska haikuja

Buče oranžne
jeseni dozoriyo.
Jesen je lepa.

Alja, 6. razred

Šola se začne –
to prav prava beda je.
Konca čakam le.

Hanisa, 4. razred

Nina, 2. razred

Čopka dva

Na isti dan prišla
v bolnišnico sva dva.

Ko sva se usedla,
sva tudi pojedla.

Čopke imava oba,
po glavi se čohava.

Jure in Mark sva bila
poredna fantiča dva.

Jure in Mark, 4. razred

TimotEJ

Ko TimotEJ reče EJ
se zasmEJ,
saj se EJ skriva tudi v besedi tEJ.

TimotEJ, 4. razred

Ko prideš mimo

Ko prideš mimo, tu postoj,
ni treba jokati za menoj,
kar zdaj si ti,
to bil sem jaz,
kar zdaj sem jaz,
to čaka vas.

Mitja, 17 let

Žana, 1. letnik

To sem jaz

Sem 17-letni fant,
na pediatrijo hodim dokaj rad.
Se zdravim, zdravilo dobim,
po terapiji pa hitro domov odhitim.

Počutim se fajn,
kadar zbolim pa malo manj,
saj potem obležim
in si čaj zaželim.

Me glava boli,
zato mami delam skrbi,
saj si želi, da lekadol
ostal bi za druge ljudi.

Gledam skozi okno,
ko helikopter prifrči,
pacienta odloži
in nazaj odfrči.

Mitja, 17 let

Uganka

Lahko je zelo velik,
lahko je srednje velik,
lahko je čisto majhen,
lahko je divji ali domači,
obožuje korenje in travo.

Rešitev : KONJ

Ana, 1. razred

Če ...

Če gre POLJAnšek na POLJA,
ostane DOMen DOMa.
Če se KRlštjan po hribu spusti,
mu teče KRI.

UrBAN, ki ne mara BANan, 9. razred

Anja, 8. razred

Pesem o sinici

Sinica majhna je ptica.
 V perje rumeno odeta
 je kot mala kraljica.
 Prišla je mrzla zima,
 zebe jo bolj kot eskima.
 Da polepšal ji bom bele dni,
 v ptičjo hišico natrosil sem semena tri.

Sandi, 10 let, Matjaž, 11 let

Letni časi

Pozimi božič praznujemo
 in se obdarujemo.
 Pomladi zvončki cvetijo
 in ptički žvrgolijo.
 Poleti na morje se odpravimo
 in na šolo pozabimo.
 Jeseni pa kostanj obrodi
 in darove nam deli.

David, 2. razred

Matija, 5. razred

Francetu

Ful si dober pesnik bil

Rad si otrokom fige delil

A v Primičevo Julijo si zatreskan bil

Njej pa niti malo zanimiv

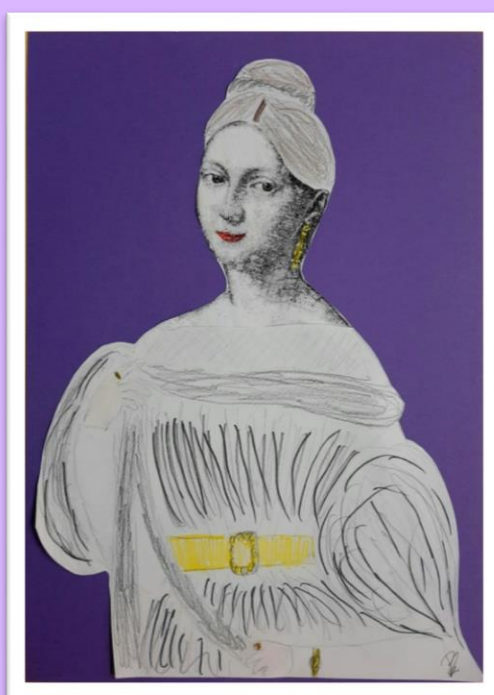
Celo svoje življenje pesmi si pisal

Edino Juliji sonet si posvetil

Tako si njeno lepoto brez selfija počastil

Uh, si pa res carski pesnik bil

Pia, Tadej, David, Tina, Manja

Pia, 5. razred

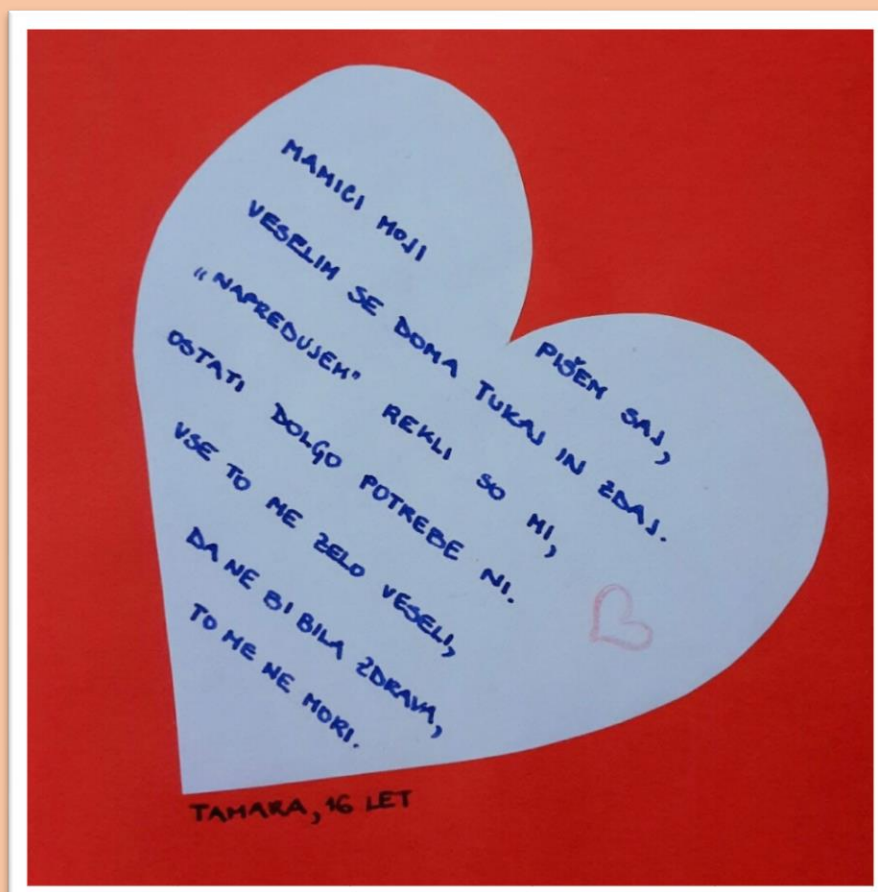
Čarobna piščal

Ko piščal zadoni,
se čarobno sliši mi
in lepo pravljico prinese.

Kadar žalosten si,
zapiskaj na piščalko ti.
Verjemi mi,
da ta čarobno prežene skrbi.

Kadar misliš, da si sam,
zapiskaj si, pa ti srce veselo zapoje
in prijatelje privabi.

Jan, 4. razred

HIMNA URI Soča

ŽIVE NAJ VSI NA SOČI,
KI TERAPIJE IMAJO VSAK DAN.
KER TERAPIJE SO NAPORNE,
A POMEMBNE SO ZELO.

DA DOBRA VOLJA, SMEH
IN SONCE V NAŠIH JE OČEH.

DA DOBRA VOLJA, SMEH
IN SONCE V NAŠIH JE OČEH,
IN SONCE V NAŠIH JE OČEH.

Amadej, 6 let; Mark, 8 let; Maša, 9 let; Zala in Neža, 11 let

Zala, 1. letnik

Koraki do sreče

Sreča je vsemogočna,
dlje kot smo, bliže nam je.

Zdi sem nam torej,
da nam je vedno v pomoč.

Če se počutiš kot oblak na nebu, pojdi naprej
in se počuti kot sonce, ki toplo žari.

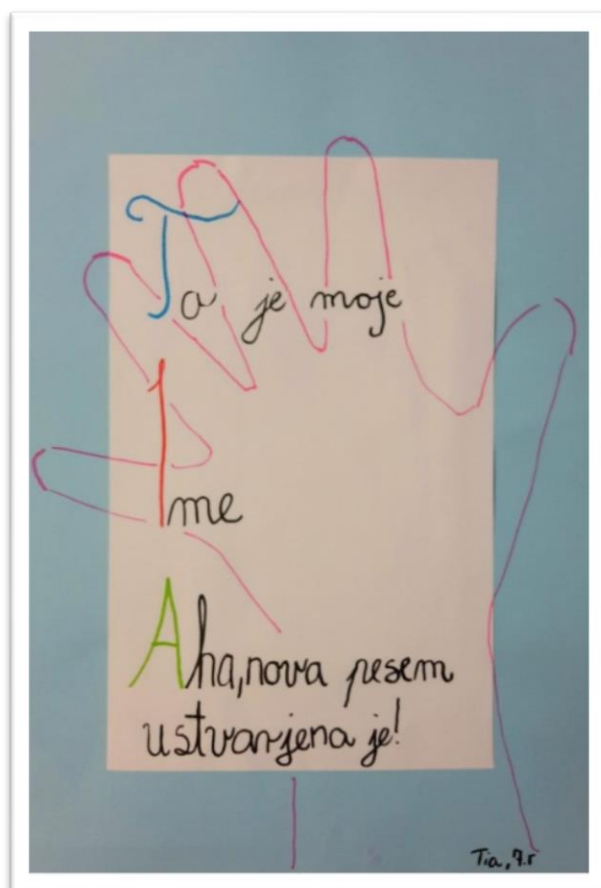
Kadar muc prede,
prede od sreče,
saj to enostavno je zanj,
ker srečo išče tako vsak dan.

Moder je tisti, ki vsak dan srečo ulovi,
drži jo za roko in je ne izpusti.

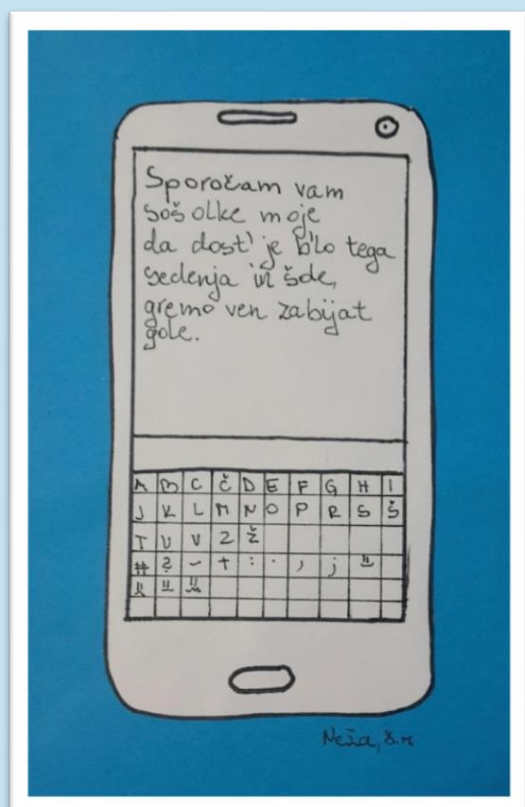
Ko gleda cvetlice,
objel bi jih rad,
saj toliko sreče na kupu,
videl bi vsak dan rad.

Nika, 8 let, Ela, 9 let, Neža, 11 let

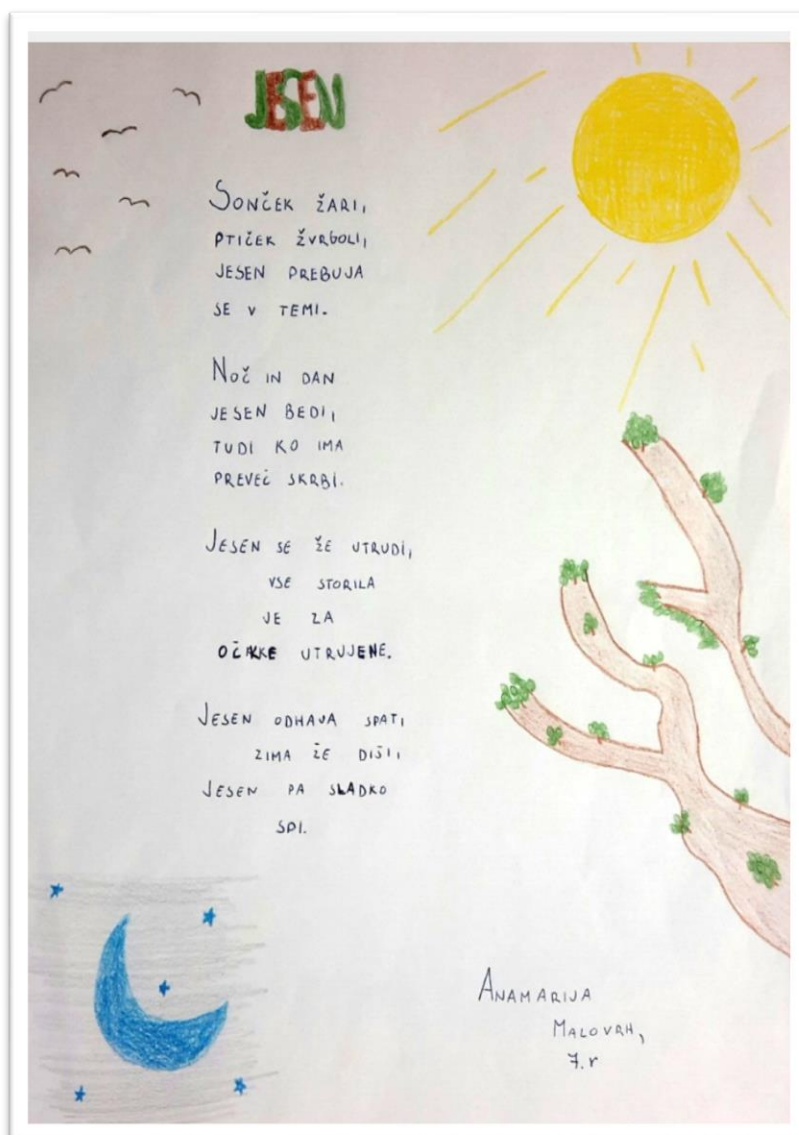
Tia, 7. razred

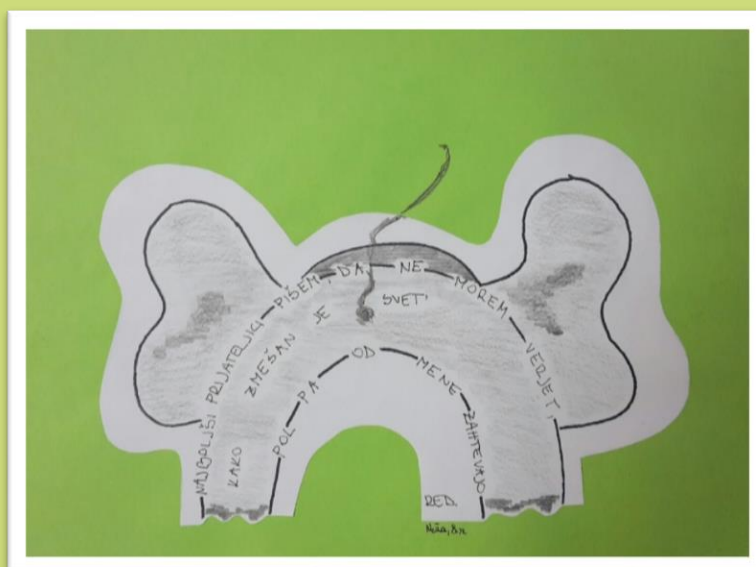
Neža, 8. razred

Rok, 7. razred

Anamarija, 7. razred

Neža, 8. razred

Življenjska stiska

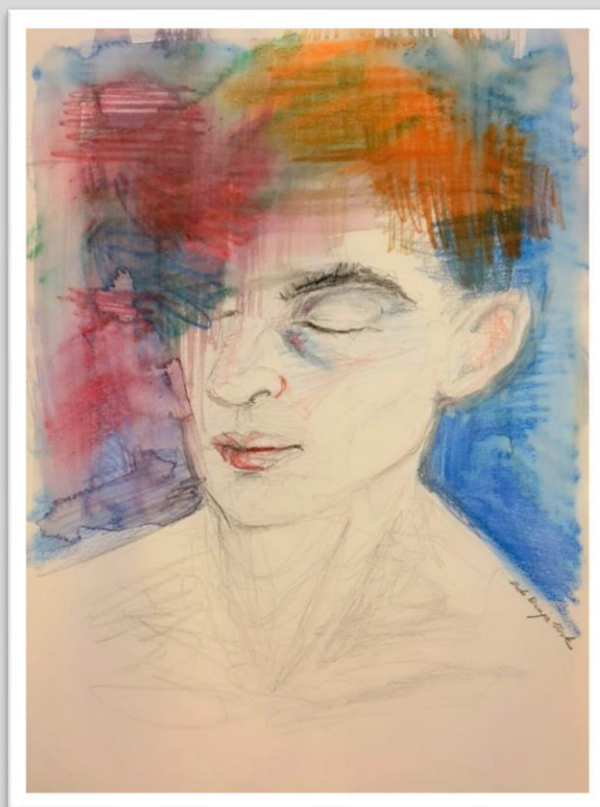
včasih v življenju ti je dano
 da ti čisto nič ni znano
 čeprav ljudem svojo stisko zaupaš
 iz razočaranja vedno znova obupaš
 vsak dan se ponavljajoče vedriš
 in upaš da priložnosti ne zamudiš
 vendar kaj ko te noben ne ceni
 in se zate ne zmeni
 sam si v svetu tem
 čeprav sam pešačiti v temi ne bi smel

Julija Jesenovec

Svet brez padavin

predvidevam da živi v svetu
 v dva tisoč sedemnajstem letu
 živi tam kjer ni padavin
 in to ni življenjski zločin
 rada bi šla k njemu tja
 tja kjer ni snega
 padavine so problemi in težave
 ki obešajo so name
 zato rada bi šla k njemu
 da zaspala bi z njim v objemu

Julija Jesenovec

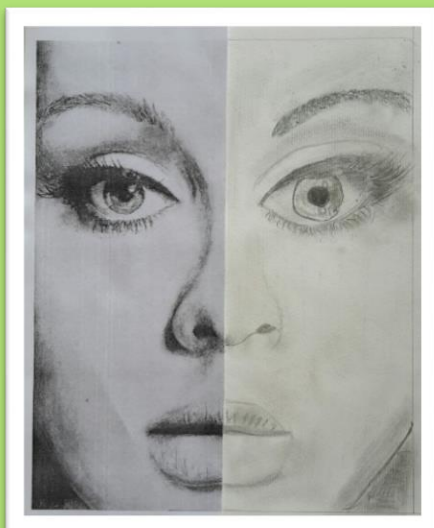
Didi Divja, 1. letnik

Dva pola

kaj ti bodo zvezde
če ni temnega neba
kaj ti bo duša
če nimaš toplega srca
v življenju je vse povezano
čeprav deluje obojestransko zvezano
težko je opredeliti veselje
če ne poznaš čustva trpljenje
ljubiti je težko
če drugi človek ne misli tako - to je zlo

vedno obstajata dva pola
ki jih ne premaga niti moja samo kontrola
v ideal si zaljubljen
čeprav človeka ne poznaš
a ga vseeno rad imaš

Julija Jesenovec

Linda, 7. razred

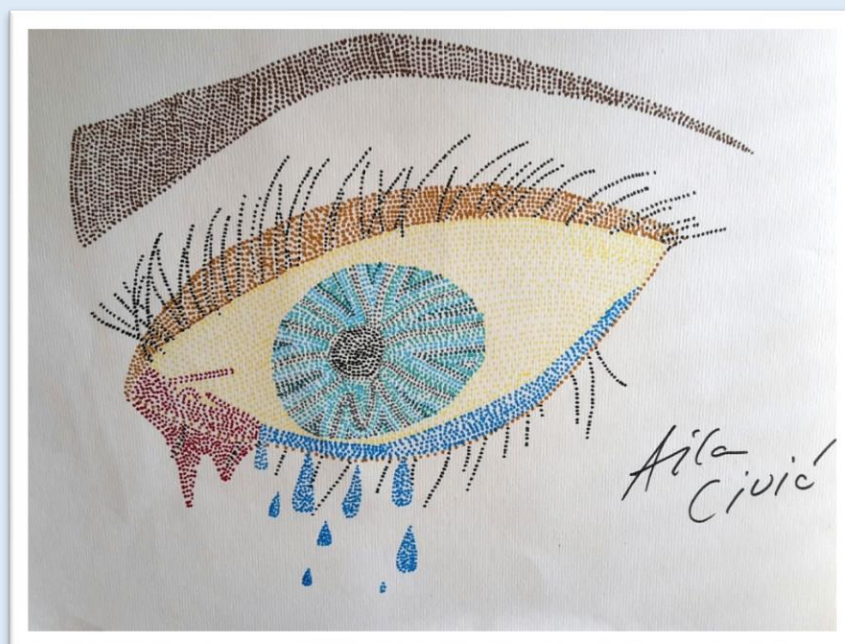
POEZIJA

Kako so včasih žalostne te
poezije. Toliko jih je, pa jih še
zmeraj ne dohitevamo.

Jaz vem, saj jih sama pišem.
Včasih te razveselijo, včasih
razžalostijo.

Lahko se trudiš, kot želiš,
a tistih pomembnih iz
glave ne dobiš.

Tia, 7.r

Alia, 2. letnik

